

ΕΙΚΟΝΕΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Ἡ Μοῦσα, ὡ θεὰ τοῦ Ἑλικῶνος, ἡ ἐμπνεύσασα τὸν Δάντην καὶ τὸν Λελέκον, τὸν Μιλτωνά καὶ τὸν Τόμαν. Σὺ ἡ ὑπαγορεύσασα τὰς μεγάλας ἀποφάσεις εἰς τὸν Ἰουλίον Καίσαρα καὶ εἰς τοὺς κκ. Κουκουλεζάν καὶ Κατσίναν, οὗ ἡ δωρήσασα τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν ἀνὰ 500 δραχμὰς εἰς δύο καλοὺς μου φίλους καὶ συνεργάτας, τὸν Πολέμην καὶ τὸν Παλαμά, ἐμπνευσά καὶ ἐμέ καὶ ὁδήγησέ με νὰ εὕρω θέματα διὰ τὴν παρούσαν σελίδα τῶν χρονικῶν. Διότι ἐν τῇ χωρᾷ ταύτῃ τῆς διαφιλείας, καθ' ἣν ἐποχὴν ὑπάρχουν ἀφύονα τὰ βερύκοκα, οἱ δραματικοὶ θίασοι καὶ τὰ κρύσματα τοῦ κοιλιακοῦ τύφου, μόνον τὰ θέματα σπανίζουν, ἐνῶ δὲν σπανίζει πλέον οὔτε αὐτός ὁ κ. Σεμιτέλος.

*

Νὰ γράψω διὰ τὸν Πούπουλην; Ὁ Πούπουλης ἐξεθύμανεν, ὁ Πούπουλης περῆλθεν, ὁ Πούπουλης ἐξηφανίσθη πλέον ἐπὶ τοῦ λευκοῦ ἵππου του, ὡς ὀπτασία τῆς Ἀποκαλύψεως, καὶ δὲν κινεῖ τὴν περιέργειαν καὶ τὸ μειδίαμα τοῦ δήμου τῶν Ἀθηναίων. Ὁ Πούπουλης ἀπὸ τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν δὲν εἶνε πρᾶγμα τι ἐκτακτον καὶ ἀνένηθες, ἀλλὰ καὶ κοινὸν καὶ τετριμμένον, ὅπως τὰ τσαρούχιά του, τὰ ὅποια ἔρθειρε περιερχόμενος τὰς ἡμέρας ταύτας τὴν Ἀττικὴν καὶ ἐπιζητῶν τὰς ψήφους τῶν συμπολιτῶν του. Ὁ Πούπουλης εἶνε βουλευτής, ὅπως ὁ κ. Καραπάνος, ὅπως ὁ κ. Τζάνες, ὅπως ὁ κ. Πετρίδης, ὅπως ὁ κ. Ζωγλοπίτης. Καὶ εἶνε βουλευτής πολῦτιμος, βουλευτής ἀπλήρωτος, διότι οὐδεμίαν θὰ λάβῃ πληρωμὴν, βουλευτής εὐσυνειδήτος, διότι οὐδεμίαν ποτὲ θὰ ὑποστῇ ἐξέλεξις.

Ἐν τούτοις, χάριν τῶν μετχγενεστέρων, σημειοῦμεν, ὅτι εἰς τὸν δῆμον Κρωπίας, ἰδιαιτέραν αὐτοῦ πατρίδα, ὁ Πούπουλης, παρεκτός τῆς καταπληκτικῆς πληθύος τῶν μαύρων ψήφων ἔλαβε καὶ δύο τοιαύτας προερχομένας... ἐκ τοῦ ἐντερικοῦ σωλῆνος αἰγός Ὑποτίθεται, ὅτι διὰ τῆς ἐκδηλώσεως ταύτης οἱ συγχώριοι τοῦ ἐκλεχθέντος βουλευτοῦ ἤθελον νὰ δηλώσωσιν αὐτῷ διὰ τῆς μεθόδου τοῦ ἀναγραμματισμοῦ, ὅτι δὲν πρέπει νὰ λησμονῇ τὴν ταπεινὴν αὐτοῦ ἀφετηρίαν, τὴν Κοπρ... δηλαδή τὴν Κρωπίαν.

*

Ὁδήγησέ με, ὡ θεὰ, νοερώς, χωρὶς νὰ πληρώσω εἰσιτήριον εἰς τὴν Σύρον, ἐκεῖ ὅπου συνομιλεῖ ὁ Σπανδωνῆς μετὰ τοῦ Βαφιαδάκη, ὅστις ἐν δίνει κάρβουνα τοῦ διαβόαντρου ὁ γυιός, χωρὶς τὸν μετρητόν.

Ἐκτάδην ἐπὶ κραββάτου ρέγχει ἐπιθινάτως ἡ παλαιὰ Ἀτμοπλοικὴ Ἑταιρία, ρικνὴ, σκελετωδὴς, φασματώδης. Ἡ νόσος τῆς εἶνε ὁ ἀνθραξ, μάλιστα ὁ γαιάνθραξ τοῦ κ. Βαφιαδάκη. Ὁ κ. Τόμαν κλαίει εἰς μίαν γωνίαν καὶ δὲν εὐρίσκει κανεὶς Δηλιγιάννης νὰ τοῦ προσφέρῃ ἓν μανδύλι. Κύκλῳ ἀνακινουμένων ὁ Βοκοτόπουλος, ὁ Ἀνύσιος, ὁ Παρασκευᾶς, ὁ Παπαδάμ, ὁ Μαρμίδης, ὅλα τὰ συριανὰ ὀνύματα, τὰ ὅποια ἔρχονται εἰς τὴν ἐπιφάνειαν εὐθύς ὡς ἐκτακτός τις περίστασις συνταράξῃ τὴν ἐρμουπολιτικὴν κοινωνίαν. Προσέρχονται προτείνοντες διάφορα φάρμακα τονωτικὰ καὶ ἀναληπτικὰ οἱ ἰατροὶ Τζίνης (τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς) Κουρτζῆς, Μαυροκορδάτος Στεφάνοβικ, ἐνῶ

μακρόθεν ὁ κύριος Ἀνδρέας, ἐπίσημος εὐεργέτης τῶν νομῶν Ἀττικῆς καὶ Κυκλάδων, παραμυνέει πότε θὰ τινάξῃ τὰ πέταλα διὰ νὰ σπεύσῃ νὰ ἀγοράσῃ τὰ ὑπάρχοντα τῆς μακαρίτιδος μιτοτιμῆς.

Ἐλπίς σωτηρίας δὲν ὑπάρχει μὲ ὅλα τὰ κορδιαλῖα, τὰ ὅποια θέλουν νὰ τῆς προσφέρουν. Ἡ ἀτυχὴς γραῖα δὲν θὰ δυνήθῃ ν' ἀποφύγῃ τὸ μοιραῖον τέλος. Βλέπω τὸν ἅγιον Μεθόδιον ἐτοιμαζόμενον νὰ βάλῃ τὸ πετραχῆλι διὰ νὰ τῆς ἀναγνώσῃ τὸ τρισάγιον. Βλέπω τὸν σιὸρ Βαφιαδάκη, ἑτοιμὸν νὰ εἰπῇ εἰς ἐκείνους, οἵτινες θὰ ἀναγγεῖλουν τὸ θάνατόν της:

— Κάρβουνα θέτενε γιὰ νὰ τὴν λιθωνιστένε; Ἐν σαδίνω, διαβόαντρου κουλούκια φέρτενε ἅματις τὸν παρὰ.

*

Μοῦσα, τί πόλις εἶνε αὕτη; Ὅλα τὰ μαγαζεῖα εἶνε κλειστά· ψυχὴ δὲν ὑπάρχει εἰς τὸν δρόμον· δὲν ἀκούεται φωνὴ πωλητοῦ ἐφημερίδων. Μολονότι μεσουρανεῖ σχεδὸν ὁ ἥλιος καὶ μόνος ἐν τῇ ἐρημίᾳ ὁ κ. Δαμαλᾶς παθὼν ἐκ πολυφαγίας, περιφέρεται μάλιστα τῶν ν' ἀνεύρη φαρμακεῖον διὰ ν' ἀγοράσῃ λαύδανον καὶ βιζμουθιον· καὶ αὐτὰ τὰ φαρμακεῖα εἶνε κλειστά. Μοῦσα, ποῦ εἵμεθα; εἰς τὰς Ἀθήνας ἢ εἰς τὸ Λονδίνον;

Ἀκούονται αἰφνης ψαλμοὶ ὡσεὶ κουακέρων. Οἱ ἐμποροὶ ὑπάλληλοι ἀναπέμπουσιν ἐν χορῷ πρὸς τὸν Ὑψιστον τὴν Κυριακὴν προσευχὴν:

Πάτερ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς
Τὸ μαγαζὶ τοῦ σήμερα νὰ μὴν ἀνοίξῃ κανεὶς.

Γεννηθῆτω τὸ θελημα σου
Καὶ δόξαν νὰ ἔχῃ ὁ Δαμαλᾶς σου.

Ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου
Ἀς μᾶς ὑποστηρίξῃ, κύριε Θεωρόπουλε, καὶ ἡ Ἀστυνομία σου.

Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον.
Καὶ ὁ κ. Πατιστᾶς εἶνε θηρίον ἀνήμερον.

Ἀλλὰ ρύσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ, Ἀμήν.
Καὶ ὅποιος ἀνοίξῃ τὸ μαγαζὶ τοῦ θὰ τοῦ τὸ κλείσωμεν εἰς τὴν στιγμήν.

*

Ὁ ἐπαίσχυντος προδότης τῆς Ἑλλάδος, ὁ ἀνάνδρος, δολιχοκέφαλος, ὁ στυγνὸς Παυσανίας, μὲ τὴν χαυνὴν μορφήν καὶ τὰς κρεμασμένας παρειάς, ὁ ἀπαίσιος πρωθυπουργός, ἐξετέλεσε τὸ ἐθνοκτόνον σχέδιόν του. Δὲν σὰ εἴπομεν πρὸ πολλοῦ, ὅτι αὐτός σκοπεῖ νὰ πωλήσῃ τὴν Κρήτην; Ἰδοὺ ὅτι ἡ ἐπαγγελία μας ἐξεπληρώθη καὶ ἡ Κρήτη πωλεῖται — τὸ ἀκούεται, Ἕλληνες; — πωλεῖ τὴν Κρήτην ἡ Κυβέρνησίς σας! Ἄν δισταζήτε, ἀναγνώσατε τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, ἐνθα δημοσιεύεται ἡ προκήρυξις τῆς ἐπὶ πλειστηριασμῷ ἐκποιήσεως τῆς Κρήτης... τοῦ σηπομένου πρὸ πολλοῦ ἐν τῷ ναυστάθμῳ τοῦ Πόρου σκάφους τοῦ παλαιοῦ ἀτμοπλοίου...

Τί εἶνε αὐτό, ὡ Μοῦσα;

Εἶνε ἀπόσπασμα ἄρθρου, τὸ ὅποτον, ἂν δὲν ἔγραψεν ἀκόμη, πρόκειται ὅμως ἀφεύκτως νὰ γράψῃ κατ' αὐτὰς ὁ γνωστὸς δημοσιογράφος.

*

Ψάλλε, ὡ Μοῦσα, τὴν φοβεράν μάχην τὴν συγκροτηθεῖσαν παρὰ τὸ Τελωνεῖον Πειραιῶς. Ψάλλε τὴν ὀργὴν ἣν ἐνέπνευσεν ὁ πολεμοχάρμης Ἀρης καὶ ἡ ἀγρία Ἐννε

εἰς τὰ στήθη τῶν μαχομένων Μανιατῶν καὶ καρραγωγέων Μπογιατζηδῶν.

Τὰ τέκνα τῶν κάρρων ὕβρισαν τὰ τέκνα τοῦ Ταυγέτου καὶ ταῦτα ἀπήντησαν μὲ πωλεμικὸν μένος :

— Ἄν σεῖς εἴσθε τέκνα τῶν κάρρων, ἄμες δὲ γ' ἐσόμεθα πολλῶ κάρρονες.

Καὶ τότε ἤστραψαν ραμπδόξυλα καὶ σοῦβλαϊ, καὶ ἀνετινάσσοντο οἱ λίθοι ὡς χάλαζα, καὶ ἤκούετο οἰμωγὴ καὶ εὐχολὴ ὁλλόντων τε ὁλλυμένων, καὶ ἐτρέποντο προτροπαδὴν εἰς φυγὴν οἱ ἀποδιβαζόμενοι ἐκ τῶν ἀτμοπλοίων ξένοι, νομιζόντες, ὅτι κατὰ λάθος τοὺς εἶχον ἀποδιβάσει εἰς παραλίαν τινὰ τῆς ἀνατολικῆς Ἀφρικῆς.

Ψάλλε, ὦ Θεά, τὰ ἄθλα τῶν νεωτέρων Ἑλλήνων, ἀλλὰ ψάλλε τὰ εἰς τὴν ἀστυνομίαν ἢ μᾶλλον ψάλλε τὰ εἰς τὴν κυβέρνησιν, εἰς τὴν κυβέρνησιν, ἥτις ἐννοεῖ νὰ διευθύνῃ τὸ ἑλληνικὸν μὲ τοιαύτην ἀστυνομίαν.

Ἡρώδης ὁ Ἀττινός

Εἰς Πούπουλην

Ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ μόνον
—χωρὶς ξύλο, χωρὶς φόνον—
ἀντιστάσεως μὴ οὔσης
ἐξεψύτρωσες στὴ μέση
μὲ τὸ κόκκινό σου φέσι
Βουλευτὴς τῆς... πρωτευούσης

Γιοπανάιος

Τὸ Δημοτικὸν Σκάνδαλον

Ὡς εἶδος «Μικρά καὶ Ζουμερά».

Πρόκειται περὶ τῆς χειροτονίας ἑνὸς λαμπροῦ μέλους τοῦ Ἀδελφάτου τοῦ Νοσοκομείου ὑπὸ τοῦ κ. Διευθυντοῦ αὐτοῦ καὶ περὶ τῆς χειροτονίας ἢ περὶ τῆς ἐκλογῆς — ὅπως θέλετε — τοῦ νέου Ἀδελφάτου.

Δὲν θὰ σὰς φανῇ περίεργον, ὅτι καὶ εἰς τὸ Νοσοκομεῖον ὑπάρχει ἓν μέλος τῆς ἐνταῦθα οἰκογενείας Λάμπρου, ἀλλὰ θὰ σὰς φανῇ περίεργος ἡ σύμπτωσις καθ' ἣν τὸ ζωηρότερον, τὸ νευροπαθέστερον μέλος τῆς οἰκογενείας αὐτῆς ἔλαχε εἰς τὸ Νοσοκομεῖον, ὅπερ εἶνε ἴδρυμα κατ' ἐξοχὴν ἀπαιτοῦν ἡσυχίαν καὶ εὐπρέπειαν.

Τὸ νευροπαθὲς λοιπὸν αὐτὸ μέλος τῆς ἐκλάμπρου οἰκογενείας γνωστὸν εἰς τὸν ἱατρικὸν κόσμον ὡς τελείως μεμορφωμένον... πρὸς γένεσιν σκανδάλων, ἀντὶ νὰ περιορισθῇ εἰς τὰ καθήκοντα τῆς θέσεως τοῦ πρωτιάτρου, ἣν κατέχει, καὶ εἰς τὰ δικαιώματα τοῦ μέλους τοῦ Ἀδελφάτου ἐν τῷ Νοσοκομείῳ, ἐζήλωσε τὰ καθήκοντα καὶ τὰ δικαιώματα

τοῦ ἱερέως, τοῦ νοσοκόμου, τοῦ θυρωροῦ καὶ τοῦ ὑπομαγείρου.

Ἐὰν ἤμην ἐγὼ διευθυντὴς θὰ τῷ ἐπεξέτεινον τὴν δικαιοδοσίαν καὶ μέχρι τῶν ὑπηρεσιῶν αὐτῶν, ἀ: ἐζήλωσεν, ἀλλ' ὁ κ. Μεροκούρης ἄλλα κατὰ φρένα μερμηρίζων ὕψωσε τὴν στιβερὰν αὐτοῦ χεῖρα καὶ ἀποτόμως κατεβίβασε ταύτην ἐπὶ τοῦ τραχήλου τοῦ κ. Κωνσταντίνου Λάμπρου, ὅστις θέλων νὰ διαφεύσῃ τὸν στίχον καθ' ὃν τοῦ Ἑλλήνος ὁ τράχηλος ζυγὸν δὲν ὑποφέρει ἐστράπη εἰς γενναίαν... φυγὴν.

Ὁ πρωτιάτρος κ. Κωνσταντῖνος Λάμπρος παρητήθη τῆς θέσεως τοῦ μέλους τοῦ Ἀδελφάτου καὶ ἀπὸ τοῦ σημείου τούτου ἀρχεται ἡ ὑψηλὴ προστασία τοῦ ἄλλου ἀδελφοῦ, μέλλοντος μετ' ὀλίγον νὰ ἐυρτάσῃ τὴν εἰκοσιπεντατηρίδα αὐτοῦ καὶ ὡς δημοτικὸν συμβούλου, τοῦ κ. Μιχ. Λάμπρου. Οὗτος ἐπωφεληθεὶς τῆς ἀπουσίας τοῦ Προέδρου τοῦ δημοτικοῦ Συμβουλίου καὶ τῆς εὐπιστίας δημοτικῶν τινῶν Συμβούλων κατώρθωσε νὰ γίνῃ ἡ ἐκλογὴ τοῦ νέου Ἀδελφάτου τοῦ Νοσοκομείου.

Ἀλλὰ τί συνέβη;
Ἐξελέγη τὸ νέον Ἀδελφάτον—καὶ διὰ νὰ εἶνε πλήρης ἡ ἐννοια τῆς λέξεως—δύο σύμβουλοι δημοτικοὶ ἐξέλεξαν τοὺς... ἀδελφούς των. Εἰς τὴν λαθροχειρίαν ὅμως αὐτήν, τὴν ὁποίαν θὰ ἐθαύμαζες καὶ ὁ κ. Μελεΐδης, ἔδωκε φροδερὸν κόλαφον ὁ κ. Νομάρχης ἀκυρώσας τὴν ἐκλογὴν. Καὶ τώρα;
Ἀκυρὸς... ὁ γάμος των.

Μετ' οὐ πολὺ τὸ δημοτικὸν Συμβούλιον θὰ προσκληθῇ νομίμως νὰ ἐκλέξῃ τὸ Ἀδελφάτον τοῦ Νοσοκομείου, ὁπότε ἐλπίζομεν, ὅτι θὰ ἐπικρατήσῃ πνεῦμα μεγαλειτέρας φροντίδος διὰ τὸ φιλανθρωπικὸν αὐτὸ κατὰστημα. Μέλη τοῦ Ἀδελφάτου πρέπει νὰ γίνωσιν ἄνθρωποι ἐπιθυμοῦντες τὴν πρόοδον τοῦ Νοσοκομείου. Δὲν πρέπει νὰ ὑπάρχωσι δεσμοὶ συγγενείας μεταξὺ τῶν ἐκλεκτῶν καὶ τῶν ἐκλογέων.

Ἐὰν ἐπαναληφθῶσι τὰ ἀτοπήματα τῆς ἀκυρωθείσης ἐκλογῆς ὀρεῖται ὁ κ. Νομάρχης καὶ πάλιν ν' ἀκυρώσῃ τὴν νέαν ἐκλογὴν, διότι εἶνε αἰσχρὸς νὰ ὑπάρχῃ ἡ εἰδεχθῆς συναλλαγὴ καὶ ἡ κακοήθης λαθροχειρία ἐκεῖ ἐνθα μόνον ἡ ἀγνή φιλανθρωπία καὶ ἡ ἀληθὴς ἐπιστήμη πρέπει νὰ κυριαρχώσι.

Θὰ ἐπανέλθωμεν.

Ἀξενόπουλος